

POSTANOWIENIE

Dnia 3 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M. A. S.**

skazanego z art. 190 § 1 k.k. i inne,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 3 stycznia 2020 r.

wniosku Prokuratora Generalnego o wstrzymanie wykonania kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności,

orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w P.

z dnia 30 listopada 2018 r., sygn. akt VII K (...),

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k., *a contrario*,

postanowił

nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej zaskarżonym kasacją wyrokiem.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 listopada 2018 r. Sąd Rejonowy w S. VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w P. uznał M. A. S. za winnego popełnienia następujących czynów: z art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I wyroku); z art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt II wyroku); z art. 216 § 1 k.k., za który wymierzył mu karę 1 miesiąca pozbawienia wolności (pkt III). Wymiar kary łącznej określono na 10 miesięcy pozbawienia wolności (pkt IV wyroku).

Kasację od wyroku Sądu Rejonowego, na korzyść skazanego M. A. S. , złożył Prokurator Generalny zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze w punkcie III wyroku oraz w zakresie orzeczonej kary łącznej. Skarżący zarzucił „rażące i mogące mieć istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, to jest art. 216 § 1 k.k., poprzez wymierzenie M. A. S. w punkcie III sentencji wyroku, za popełnienie czynu opisanego w punkcie 4 części wstępnej orzeczenia, kary 1 miesiąca pozbawienia wolności, w sytuacji, gdy ustawodawca za czyn ten przewidział wyłącznie karę grzywny albo karę ograniczenia wolności”. Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w pkt III i IV, w części dotyczącej orzeczenia o karze oraz karze łącznej i w tym zakresie przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

W dniu 6 grudnia 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek Prokuratora Generalnego o wstrzymanie wykonania kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek złożony przez Prokuratora Generalnego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie zasługuje na uwzględnienie.

Co prawda z samej treści art. 532 § 1 k.p.k. nie wynikają przesłanki wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, jednak w orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Trzeba bowiem mieć na względzie, że regułą jest wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

W rozpatrywanej sprawie zostały spełnione dwa z trzech warunków

wstrzymania wykonania kary łącznej orzeczonej zaskarżonym kasacją wyrokiem. Rzeczywiście, wobec rangi podniesionego w kasacji zarzutu, istnieje wysokie prawdopodobieństwo uchylenia zaskarżonego wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze wymierzonej w punkcie III tego wyrok, jak również rozstrzygnięcia o karze łącznej (punkt IV wyroku). Ostatecznej oceny w tym względzie dokona Sąd Najwyższy po rozpoznaniu kasacji, jednak stwierdzenie już na wstępnym etapie badania sprawy możliwości zaistnienia uchybienia, o którym mowa w kasacji, w postaci rażącego i mogącego mieć istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu prawa materialnego, to jest art. 216 § 1 k.k., przez wymierzenie kary pozbawienia wolności w sytuacji, gdy ustawodawca za czyn w katalogu kar przewidział wyłącznie karę grzywny albo karę ograniczenia wolności, nakazuje ustalić wysokie prawdopodobieństwo merytorycznej nietrafności wyroku w zaskarżonej części i uwzględnienia kasacji.

Jednak do wstrzymania wykonania kary pozbawienia wolności musi być ponadto spełniony jeszcze jeden, wspomniany powyżej warunek. Wykonanie kary musi wywoływać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Tymczasem w zaskarżonym kasacją wyroku orzeczono wobec skazanego trzy kary jednostkowe pozbawienia wolności, z których najwyższa to kara 8 miesięcy pozbawienia wolności. W zakresie dwóch kar jednostkowych: wspomnianej kary 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary 4 miesięcy pozbawienia wolności wyrok Sądu Rejonowego nie został zaskarżony kasacją. Wobec tego, w razie ewentualnego ponownego rozpoznania sprawy po ewentualnym uchyleniu wyroku w zakresie wnioskowanym przez Prokuratora Generalnego w kasacji, kara 8 miesięcy pozbawienia wolności stanowi najniższą karę łączną, jaką będzie mógł wymierzyć Sąd Rejonowy, zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. M. A. S. odbywa karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną zaskarżonym wyrokiem, od dnia 10 czerwca 2019 r. Wobec tego w chwili obecnej jej dalsze wykonywanie nie wywołuje dla skazanego wyjątkowo dolegliwych i nieodwracalnych skutków, skoro czas wykonanej już kary nie przekroczył wymiaru najwyższej kary jednostkowej, czyli zarazem najniższej kary łącznej, jaka może być potencjalnie orzeczona w tej sprawie po ewentualnych uwzględnieniu kasacji i uchyleniu wyroku w zakresie wnioskowanym przez

Prokuratora Generalnego. Mając na względzie powyższe okoliczności, jak również perspektywę czasową rozpoznania kasacji Prokuratora Generalnego, nie istnieje ryzyko, że do czasu rozpoznania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia skazany odbędzie karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze wyższym niż może być ona określona w nowej karze łącznej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.